

Kontoen for særlige ydelser viser en stigning på ca. 26,4 mill. kr. eller ca. 9,5 pct. Noget under halvdelen af denne stigning skyldes dyrtidsregulering af satserne for time- og dagpenge samt overarbejdspenge m. v., idet reguleringer såvel pr. 1. oktober 1963 som pr. 1. april 1964 først har kunnet indarbejdes i finanslovsforslaget for 1965-66. Den resterende del af stigningen fremkommer hovedsagelig som følge af en forventet øget rejsevirkomhed og en påregnet forøgelse af overarbejdsbetalingen i forbindelse med personalemangel.

Kontoen vederlag én gang for alle viser en stigning på ca. 0,6 mill. kr., svarende til ca. 17,7 pct. Af denne konto afholdes bl. a. vederlag for merarbejde til tjenestemænd, der ikke er omfattet af reglerne om overarbejdsbetaling. En mindre del af stigningen skyldes alene konteringsmæssig omlægning.

På medhjælpskontoen er der en stigning på ca. 271 mill. kr. svarende til ca. 16 pct. Dyrtidsreguleringen af de overenskomstmæssige lønninger samt statens arbejdsgiverbidrag til ATP og forhøjelse af feriegodtgørelsen til $7\frac{1}{4}$ pct. har medført en stigning, der kan anslås til ca. 75 mill. kr. Hertil kommer udgifter til ydelsen af alderstillæg, der vanskeligt kan specificeres. Resten af forøgelsen fremkommer ved antagelse af yderligere løst ansat personale. Den største stigning udviser forsvaret, hvor medhjælpskontoen er ca. 106 mill. kr. større end sidste år. Hovedparten af dette beløb skyldes antagelse af frivilligt militært personel med henblik på realisering af beslutningen om nedsættelse af den pligtige militære tjenestetid. For undervisningsministeriets område er stigningen ca. 49 mill. kr., der for størstedelens vedkommende falder på gymnasier, teknika, seminarier, universiteter og andre højere læreanstalter som følge af større tilgang af elever og studerende. Under indenrigsministeriets ressort er medhjælpsudgifterne ca. 16 mill. kr. større end sidste år, hvoraf godt halvdelen ligger inden for sundhedsvæsenet og hospitaler m. v. og resten hovedsagelig inden for civilforsvaret og overøvrighederne. Landbrugsministeriet udviser en stigning på ca. 15 mill. kr., og heraf falder godt halvdelen på den af staten overtagne kontrol med udførsel af kød m. m. og resten overvejende på landbohøjskolen og diverse forsøgsvirksomheder m. v. I øvrigt er stigningerne fordelt over et betydeligt antal styrelser. Nedgang påregnes dog for orlogsværftets vedkommende på grund af reduktion af nybygninger og reparationer. En stigning på godt 4 mill. kr. ved den militære klædefabrik er ikke af reel karakter, men skyldes overførelse af produktionsvirksomhed fra forsvarets materielintendantur.

Pensionsudgifterne udviser for den egentlige statsstyrelse en stigning på ca. 13 mill. kr. — for det kommunale skolevæsen og folkekirken henholdsvis ca. 1,9 mill. kr. og ca. 0,8 mill. kr. Forøgelsen skyldes dyrtidsreguleringen af pensionerne og mindre bevægelser i antallet af pensionister.

En sammenligning mellem finanslovsforslagene for 1964-65 og 1965-66 viser en samlet stigning i statens udgifter til lønninger m. v. på i alt ca. 450 mill. kr., hvoraf dog kun ca. 420 mill. kr. er af reel karakter. Af denne stigning skyldes ca. $\frac{1}{3}$ dyrtidsreguleringen, statens arbejdsgiverbidrag til ATP og ydelsen af alderstillæg. De resterende $\frac{2}{3}$ fremkommer ved forøgelser af det løst ansatte personale, navnlig ved forsvaret og inden for undervisningsområdet.

Endelig har man udarbejdet en oversigt over udgifterne til faste og midlertidige understøttelser.